

MATTHEW WARD

FANTASTICA
FAM LIE
WHIPPLE

PRIMA CARTE

editura rao

*mereu. Ține-te tare, amice. Tu ești singura mea
speranță.*

Până când ne vom revedea...

*Prietenul tău drag,
Sammy*

*P.S. Sper să-ți placă tortul, amice. Cu puțin
noroc, pe următorul îl mâncăm împreună...*

Arthur lăsă deoparte biletul și privi pe fereastră. Rămăsese cu gura căscată de uimire.

Se ocupa din nou de caz, iar acum era mai important ca oricând. Sammy îi încredinșase viața – și nu avea să-l dezamăgească.

Oricare ar fi fost motivul pentru care Blestemul lui Lyon revenise, nu avea să stea cu mâinile în sân și să privească la felul în care îi distrugea familia. Dacă Overkill și Undercut erau încă în viață și plănuiau următorul lor atac, el era cel care trebuia să-i oprească. Cine știe ce reguli – sau recorduri – avea să bată în acest timp?

Punând biletul pe masă, Arthur tăie o felie de tort și o duse la buze. Era, într-adevăr, cel mai bun tort pe care îl gustase vreodată. Sub straturile de ganaș de ciocolată, cremă de vanilie și spumă de alune, se distingeau tonurile subtile de pericol și spaimă – urmate de nuanțele delicate de curaj și speranță.

Avea gust de aventură.

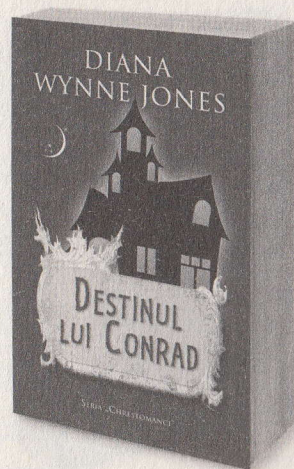
Și nu era decât prima înghițitură.

Cuprins

I. Capitolul unu	
Cel mai nemaipomenit de obișnuit băiat din lume	5
II. Capitolul doi	
Iminența dezastrului.....	12
III. Capitolul trei	
Spectacolul cu fantome	39
IV. Capitolul patru	
Dorința aniversară a lui Arthur Whipple.....	63
V. Capitolul cinci	
Sărbătoarea aniversară a familiei Whipple	72
VI. Capitolul șase	
Încercarea de a stabili recordul	82
VII. Capitolul șapte	
Oaspeți nepoftiți.....	92

VIII Capitolul opt	
Clovnii.....	116
IX. Capitolul nouă	
Ce s-a întâmplat mai departe.....	126
X. Capitolul zece	
Petrecerea s-a terminat.....	134
XI. Capitolul unsprezece	
Urmările.....	155
XII. Capitolul doisprezece	
Spectacolul sporturilor periculoase.....	191
XIII. Capitolul treisprezece	
O competiție amicală.....	220
XIV. Capitolul paisprezece	
Pe umerii uriașilor sau: unde au dus indiciile.....	252
XV. Capitolul cincisprezece	
O problemă foarte importantă.....	279
XVI. Capitolul șaisprezece	
Necazurile s-au terminat.....	310
XVII. Capitolul șaptesprezece	
Necazurile nu s-au terminat.....	346

Editura RAO vă recomandă:
DESTINUL LUI CONRAD,
 de Diana Wynne Jones

Lumea în care trăiește Conrad e pe punctul de a fi perturbată de lucrurile stranie care se petrec la castelul Stallery. Ca să îndrepte lucrurile, se va angaja ca servitor la castel și va pândi momentul confruntării cu persoana care-i pricinuieste necazuri. În misiunea sa, Conrad leagă prietenii noi, se aventurează prin locuri interzise și clădiri suprapuse și, cum era de așteptat, întâlnește un răufăcător misterios.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WARD, MATT

Fantastica familie Whipple / Matthew Ward ; trad.:
Maria Aciobăniței prin Lingua Connexion. - București : Editura
RAO, 2015
ISBN 978-606-609-986-8

I. Aciobăniței, Maria (trad.)

821.111-31=135.1

Editura RAO
Str. Bârgăului nr. 9–11, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Matthew Ward
The Fantastic Family Whipple
Copyright © Matthew Ward, 2013
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză
Maria Aciobăniței
prin Lingua Connexion

© Editura RAO, 2014
pentru versiunea în limba română

2016

ISBN 978-606-609-986-8

I Capitolul unu

Cel mai nemaipomenit de obișnuit băiat din lume

Toți membrii familiei Whipple se născuseră în aceeași lună și aceeași zi: 1 martie. Desigur, cu o excepție.

Arthur Whipple fusese atât de nerăbdător să se alăture familiei, încât se hotărîse să își facă apariția neașteptată în lume la ora unsprezece și jumătate seara, pe 29 februarie, cu doar douăzeci și șase de minute înaintea momentului stabilit. Totuși, spre uimirea lui Arthur, familia nu fu atât de încântată pe cât spera el. Când doctorul îl puse pe Arthur în brațele mamei lui, ea îi zâmbi iubitor – deși el simțea o oarecare tristețe în ochii ei. Iar când asistenta veni să îl ducă la prima baie, Arthur întoarse capul și o văzu pe mama lui plângând încetșor, înainte ca ușa să se închidă în urma lui.

În seara aceea, tatăl lui Arthur trimise fanfara acasă mai devreme, după ce cântaseră un singur cântec. Charles Whipple era un om bun, dar până și lui îi era greu să nu fie dezamăgit de sincronizarea defectuoasă a fiului său.

Văzând că îl supăra ceva pe tatăl băiatului, doctorul încercă să îl încurajeze.

– Felicitări, domnule Whipple. Aveți un băiețel sănătos. Are un ritm cardiac normal și respiră foarte bine. Mai mult decât atât, are numărul complet de degete la mâini și la picioare și...

– Serios? îl întrerupse domnul Whipple. Asta chiar e o veste bună! Aveam impresia că nu are decât câte zece din fiecare, dar...

– Păi, da, răspunse doctorul. Zece degetele la mâini și zece la picioare. De obicei se consideră a fi numărul corect.

– Da, înțeleg, suspină domnul Whipple. Probabil nu v-a spus nimeni.

– Vă așteptați la un alt număr?

– Ei bine, da, răspunse domnul Whipple. Speram să aibă măcar câte paisprezece din fiecare... Sunteți sigur că nu sunt decât zece?

– Da. Foarte sigur.

– Și e imposibil să îi mai apară câteva în viitorul apropiat?

– Hm. Da, răspunse doctorul, care începea să se simtă tot mai deranjat de întrebările domnului Whipple.

– Ei bine, asta e, zise domnul Whipple, mai mult decât disperat. E un adevărat dezastru.

Doctorului îi apărură pe față un amestec de zâmbet și grimasă, apoi se întoarse, îi șopti ceva asistentei și ieși din salon. Nu putea nimeni să-l condamne că se simțea nelalocul lui. Era obișnuit ca oamenii să fie copleșiți de bucurie când le dădea vestea că bebelușul era normal și sănătos.

Însă familia Whipple era orice, numai normală nu, iar faptul că Arthur era normal îi zdruncinase pe părinții lui până în adâncul sufletului. Adevărul era că ar fi fost mai puțin surprinși dacă Arthur ar fi fost un ornitorinc cu cioc de rață. Căci familia Whipple fusese întotdeauna considerată extraordinară din pricina unui lucru simplu: Familia Whipple Bătuse Mai Multe Recorduri Mondiale Decât Orice Familie de pe Pământ.

După câteva minute, Arthur fu înapoiat în cameră și așezat în brațele mamei. Simțind probabil că nu se ridica la înălțimea așteptărilor familiei, bebelușul părea să se gândească la ce anume putea face pentru a se dovedi vrednic de numele Whipple. Din păcate, pentru că abia se născuse, nu era capabil să facă prea multe în afară de gângurit. În cele din urmă, păru că se hotărâse să doboare recordul pentru Cea Mai Lungă Perioadă în Care Să Nu Clipești – dar nu rezistă decât patruzeci și două de secunde. Din fericire, nimeni nu observă. Pe atunci nu știa, dar aceea fu ultima dată când neajunsurile lui fură trecute cu vederea. De atunci, fiecare eșec al lui Arthur avea să fie înregistrat, analizat, studiat și multiplicat.

În fața salonului de spital, mulțimea de binevoitori fremăta de nerăbdare. În unele cercuri circula zvonul că

cel mai nou membru al familiei Whipple se născuse cu buline albe pe piele și cu toți dinții în gură. În altele, se șoptea că bebelușul avea zece kilograme și era acoperit de blană. Unii spuneau chiar că refuzase ajutorul doctorului și că se născuse de unul singur.

Scârțâitul ușii îi făcu pe toți să amuțească.

Domnul Whipple păși pe hol. Rămase o clipă zâmbind stânjenit, apoi se adresă celor prezenți.

– Vă mulțumesc tuturor pentru că ați venit. Mă bucur să vă anunț că soția mea a născut un băiat – că este sănătos, fericit și... Domnul Whipple se opri, chinându-se să rostească următorul cuvânt... normal.

Mulțimea părea nedumerită. Cu siguranță că era o exagerare. Doar nu se referea la normal-normal. La urma urmei, era vorba despre un membru al familiei Whipple. Fără îndoială că acest cuvânt, „normal“, avea cu totul alt înțeles în această familie.

Un bărbat răspunse:

– Și ce recorduri a bătut micuțul în prima oră? Greutatea la naștere? Numărul la pantofi? Lungimea brațelor?

– De fapt, spuse domnul Whipple, cu un zâmbet ușor forțat, Arthur nu a bătut încă niciun record. Dar suntem convinși că, după ce va primi îndrumarea cuvenită, li se va alătura fraților lui în *Ghidul Grazelby de Recorduri Mondiale și Îndemânări Fantastice*.

– Dar șirul neîntrerupt de Date de Naștere Identice? Acesta este al șaselea membru al familiei care se naște pe 1 martie. Cu siguranță acesta e un record, nu?

Zâmbetul domnului Whipple deveni și mai chinuit.

– Din nefericire, Arthur s-a născut cu doar câteva minute înainte de miezul nopții, ceea ce înseamnă că data lui de naștere este 29 februarie. Dar suntem absolut mulțumiți să împărțim recordul de cinci zile de naștere identice cu familia Nakamoto din Osaka.

Mulțimea era uluită. Se bazau pe recordul neînvinș al familiei Whipple în lumea recordurilor mondiale. Nimic nu mai era sigur.

Înaintând prin mulțime, un reporter cu obrazul pământiu se iți de sub o pălărie cu borul lat.

– Domnule Whipple, spuse acesta, credeți că acest pas înapoi poate fi explicat – cum să spunem... prin mijloace nenaturale?

Domnul Whipple ridică din sprâncene, iar zâmbetul îi dispăru de pe buze.

– Mă tem că nu înțeleg ce vreți să spuneți, domnule.

– Iertați-mă, domnule Whipple. Iată ce vreau să spun: e posibil ca felul de a fi întru nimic remarcabil al fiului dumneavoastră să se datoreze unui anumit blestem asupra familiei? Un blestem care a ajuns să ia o viață...

– Cine e omul acesta? strigă domnul Whipple. Cine i-a dat voie să intre? Wilhelm!

Un bărbat voinic, cu mustața răsucită, veni în grabă, îl luă de umeri pe reporter și începu să-l tragă după el pe coridor în timp ce mulțimea privea cu ochii mari.

După ce dispărură amândoi din vedere, domnul Whipple își netezi cămașa și își drese glasul.

– Vă cer scuze pentru acest moment, le spuse el privitorilor. Vă dați seama că nu putem lăsa pe oricine să

participe la nașterea copiilor noștri. Dar vă rog, permiteți-mi să vă asigur – acest așa-zis „blestem al lui Lyon“ nu are nicio legătură cu lipsa momentană de recorduri a fiului meu. Orice tragedie familială care a rezultat din pricina acestui blestem e în trecutul îndepărtat. Domnul Whipple își șterse fruntea cu batista. Și apoi, acest lucru nu e tocmai o tragedie: sunt foarte încrezător că statutul nefavorabil al lui Arthur nu va dura mai mult de câteva zile – cu siguranță nu mai mult de o lună sau două.

Mulțimea nu spuse nimic.

Printre foșnetul picioarelor și cele câteva priviri neli-niștite, domnul Whipple le mulțumi din nou pentru că veniseră.

Amintirea ciudatei întreruperi dispăru abia după ce majordomul domnului Whipple, Wilhelm, se întoarse cu un cărucior și le prezentă tuturor bărbaților Cea Mai Mare Cutie cu Trabucuri.

După ce așeză trabucurile de doi metri și o sută treizeci și șase de kilograme în niște suporturi uriașe, Wilhelm – al cărui titlu de Cel Mai Puternic Neamț îl făcuse potrivit pentru această slujbă – scoase cu promptitudine un aruncător de flăcări și începu să le aprindă.

Bărbații începură să fumeze colosalele trabucuri cubaneze prin vârfurile largi, în formă de coșuri de fum, în timp ce femeile se strânseseră în bisericuțe, migrând de la una la alta. Înainte să apară zorii, când se săturară toți de bărfă și de fumat, oaspeții oferiră ultimele complimente și își luară la revedere de la familia Whipple.

Domnul Whipple privi prin fereastra maternității la șirul lung de mașini care plecau de la spital, fiecare cu un trabuc uriaș, fumat pe jumătate, legat de capotă sau îndesat în portbagaj, în timp ce soarele apărea în depărtare, scaldând întreaga scenă într-o strălucire arămie. Nu putea să nu se întrebe dacă nu cumva incredibila moștenire a familiei sale se încheiase.

...

Când se născură cei opt frați gemeni – conform programului – răsuflară cu toții ușurați. Familia Whipple era din nou ca înainte.

La șapte ani de la nașterea lui Arthur, Eliza Whipple era din nou în travaliu. Doctorii îi spusese că urma să aibă doar cinci copii – dar Abigail, Beatrice și George rămăseseră ascunși după frații lor, ca să le facă o surpriză celor din familie. Adevărat, și Arthur încercase să le facă o surpriză, născându-se mai devreme, dar cu rezultate nefavorabile. Cei opt copii se dovediră a fi, însă, experți în surprize. Așteptară până în ultimele minute ale zilei de 1 martie și apoi trecură la fapte.

Lumea se așteptase la o reluare a nașterii lipsite de recorduri a lui Arthur, dar atunci când apărură cei cinci copii, chiar înainte de miezul nopții, aducând cu ei încă trei membri ai familiei, toți fură copleșiți de bucurie. În momentul nașterii lor, cei opt copii bătură două recorduri mondiale: Cei Mai Mulți Copii Sănătoși Născuți Deodată și Cel Mai Mare Număr de Zile de Naștere Identice.

Familia Nakamoto telefonă în curând, recunoscându-și înfrângerea.